

la professo al Puig cíel Roser íns que "torna á baixar» es díffci de descriurer. Aquella gentada en un moviment pausat pero incessant, els balcons atapats d' espectadors qu* ensemps son actors de la escena, aquella barreja de colors, desde 'Is tons obscurs als mes brillants, aquella bellugadissa de palmas y rams dellí^ry xromanL que semblan ^nbosch que camina embaumant V ambient ab aquella flayra típica del dia del Ram. necessítan mellor ploma que la meva pera ferne nna caba pintura.

Acabada la benedicció de las palmas, que pera molts passa desapercibuda, la professó j composta de la Rv"nt. Co- • munitat y V Ilm. Ajuntament, portant cada prevere y cada regidor la seva palma, torna á baixar passeig avall donant la nota aguda d- aquella hermosíssima escena. Tota la geniada que's bellugava pe l passeig s^ agombola al pas de la grofessó pera véurela passar ó vers la placeta de Srmt Esteve per véurela entrar en la iglesia. La nota de gent que se apílona devant de la iglesia mentres dura la cerimònia de tancar y obrir la porta á la etítrada de la proíessed, las empentas, crits, plors de criaturas masegadasas, en una paraula, 'I bullit ab que s' acaba un acte tant pintoresch, • es necessari veurel pera íormarsen verdadera ideya.

Entra la professo á I' iglesia y 'I quadro se desvaneix cscampantse la gentada per els carrers qu'ofereixen un aspecte particular durant tota la matinada en que dura 'l iragí continuat de las criaturas ab llurs vestits nous y cara T i al lera, acompanyadas de llurs niares, maynaderas y didas - cque van d'assí d'allá cercant alabansas de IMiermosura de llurs fills^ del gust qu^ han tingut" ab els vestits las pri- merflsy de lo gras y ben portat &€{ didot las últimas.

JosEPH SADERRA»